

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

בעניין: מור ארז

תובע

נ ג ד

"בר אייזן" חברה פרטית מס' 513731844

מרח' הנמר 19/2 מלחה ירושלים.

נתבעת

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

השאלה והתשובה בקליפת אגוז – האם הופלו התובע ורעייתו בכניסה בניגוד לחוק?

(והתשובה, הופלו גם הופלו)

1. התובע שלפנינו טוען כי הוא ורעייתו הופלו ולא הוכנסו למועדון "אייזן" בירושלים. זאת בניגוד לחוק "איסור אפלייה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א – 2000" (להלן: "החוק"). הנתבעת באמצעות נציגיה טענה כי לא היו דברים מעולם, וכי אין היא נוהגת להפלות בין מבקריה.

2. לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מהופעתם לפני, ולאור החזקות שבחוק הגעתי למסקנה כי התובע הוכיח את תביעתו. על פי החוק, יכול התובע לבקש פיצויים בסך של 50,000 ש"ח ללא הוכחת נזק. אולם לאור סמכותו של בית המשפט לתביעות קטנות, תשלם הנתבעת לתובע פיצויים בסך של 17,800 ש"ח שהם גבול הסמכות.

3. ונסביר כעת את המסקנה שהגענו אליה. לצורך כך נתאר בקצרה את המצב שהיה קיים והבעייתיות שבו, את החוק שביקש לפתור זאת, ואת הדרך בה צריכים בעלי המועדונים לנהוג על פי החוק. לאחר מכן, נבדוק את המקרה שלפנינו ונסיבותיו.

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

המצב שהחוק ביקש לפתור – אפלייה שרירותית ובעיקר על פי מראה חיצוני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

4. התופעה שהחוק ביקש להתייחס אליה קשורה למקומות בילוי לצעירים, ובעיקר לאלו המשלבים מוסיקה עם שתיית אלכוהול, בארים, פאבים, מועדונים, דיסקוטקים וכו' ונתארה בקצרה.

5. המקובל הוא שבפתח המועדון ניצבת לה בחורה הקרויה "מארכת" (או "הסלקטורית" בלשון העם). יחד עימה ניצב מאבטח אחד או יותר, כולם גדולים ורחבים ובנויים לתלפיות (המכונים "גורילות" ו/או "דורמנים"). הסלקטורית קובעת מי ייכנס ומי לא ייכנס, מי יתקבל בברכה ומי יידחה על הסף, מי ימתין קלות ומי ימתין עד בוש. הכל בעיקר על פי טביעת עינה והחלטתה שאין עליה כל ערעור. לצמד זה יש לעיתים להוסיף את בעלי המועדון היוצאים אל העם לעיתים ובתנועת עין או יד מאותתים לסלקטורית את מי ברצונם לראות בפנים ומי ראוי לו כי ייעלם.

6. ונעיר שכיום לאחר החוק, אין האפליה גלויה וחד-משמעית. לעיתים מבקשת הסלקטורית לראות ת.ז. לצורך גיל ומייד אחר כך טוענת כי המבקש להיכנס הוא צעיר מדי, לעיתים נטען כי יש להזמין מקומות מראש, לעיתים נמסר כי מדובר במסיבה סגורה, לעיתים סתם נטען כי אין מקום והמבקש ממתין ועיניו כלות ורואות כיצד ברי מזל אחרים נכנסים לפניו, ועוד תירוצים רבים אחרים כיד הדמיון הטובה על הסלקטורית ושולחיה. נעיר רק שהבעיה היא בעיקר כלפי גברים שכן נשים נכנסות ביתר קלות וסינון שולי יחסית.

7. סינון ואפליה אלו נובעים משני טעמים עיקריים. הראשון והמוצדק חלקית הוא ניסיונם של הבעלים לסנן בליינים שיוכלו אחר כך לגרום לבעיות. כאלו שיש חשש שיתנהגו באלומות, ישתכרו, ויפגעו, ויבריחו מבליים אחרים. שיקול זה לפחות בחלקו הוא הגיוני. השיקול השני והבעייתי יותר הוא ניסיון ליצור מעין "אופי איכותי" למועדון. בחלק מהמקומות מגיעים צעירים בני שני המינים על מנת להכיר אנשים חדשים. ממילא טוען כל מועדון כי קהלו הוא המשובח והאיכותי מקהל המבלים. עצם הסינון והאפליה מהווים מעין אות כבוד למועדון המבקש לומר כי לא כל אחד בא בשעריו, אלא רק מבליים מעולים ומובחרים. המשותף להם הוא פעמים רבות היותם יפי הבלורית והתואר, המשתייכים לקהל הנכון ובעלי צבע העור המתאים והארנק המלא. לכל הפחות זוהי התדמית שמנסה כל מועדון לייצר.

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

1

2 8. אלא שאפלייה זו פוגעת קשות ורבות ברבים שלא נולדו עם צבע העור המתאים, ולא חוננו
3 במראה הנכון. אדם איננו בוחר לו את הוריו, את גובהו, את צבעו, את מראה פניו, ועוד גורמים
4 אחרים מעין אלו. עצם הסינון והסלקציה עוררו בעיות קשות. במיוחד כאשר צעירים גילו
5 שהסיבה היחידה לכניסתם/אי כניסתם קשורה למראם החיצוני. במיוחד התחזקו טענות כנגד
6 שיטה זו לאור העובדה שצעירים בעלי מראה מזרחי נדחו הרבה יותר מאשר צעירים בעלי מראה
7 מערבי-אשכנזי.

8

9 9. בדיוק כדי למנוע תופעה זו של סינון חוקק החוק הרלוונטי לענייננו, חוק "איסור הפליה
10 במוצרים" ונדון בו בקצרה.

11

12 החוק, מטרותיו, החזקות שבו, והפסיקה שבעקבותיו

13

14 10. הסעיף הרלוונטי הוא סעיף 3(א) לחוק, קובע איסור הפליה:

15 "3. (א) מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת
16 המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע,
17 דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, מעמד אישי או
18 הורות".

19

20 11. בדברי ההסבר להצעת החוק האמור, נאמר כי מטרת החוק להלחם בתופעה הנפוצה של
21 הפליה פסולה, לרבות במתן כניסה למקום. כמו כן, צוין כדלקמן:

22 "אחת השיטות הנפוצות להטוואת הפליה נהוגה במיוחד במועדונים ובמקומות בילוי אחרים המכונה
23 'סלקציה': אדם הנמנה על אחת מהקבוצות המאופיינות אינו נתקל בסירוב מוצהר להכניסו אלא רק
24 מתבקש לחכות משך פרק זמן בלתי מוגדר. הוא ממתין עד בוש – עד שנאלץ להתיימש ולוותר, בעוד
25 שבליינים אחרים, שהגיעו אחריו אך אינם נמנים עם הקבוצה המאופיינת בעילות הפליה, מורשים
26 להיכנס".

27

28 12. עוד נאמר בהסבר להצעת החוק כדלקמן:

29 "כיוון שהוכחתה של הפלייה היא קשה, ודורשת ידיעה של עובדות רבות, המצוינות רובן ככולן, דווקא
30 בשליטתו של המפלה, נקבעו בחוק חזקות שמעבירות את נטל השכנוע על הנחבט. כך למשל, אם אדם
31 מונע כניסה למקום ציבורי מאדם שנמנה על אחת מהקבוצות המאופיינות בעילות הפליה ואינו מונע
32 את הכניסה מאחרים – חזקה שהוא נוקט בהפליה אלא אם הוא מצליח להוכיח אחרת."

33

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

13. סעיף 6 לחוק הוא שקובע את החזקות הראייתיות. החזקות קיימות כדי לסייע בידי המעוניין להוכיח הפליה. בהתקיימן, חזקה שהנתבע הפלה, כל עוד לא הוכיח אחרת. הסיבה לחזקות ברורה. בעלי מועדונים, המבצעים סוג של סינון, מתרצים את מניעת הכניסה בתואנות שמטרתן להסתיר את ההפליה המתבצעת בפועל. כיצד יהא בידו של ה"מסורב כניסה" להוכיח את טענותיו? מטעם זה נקבעו החזקות, ונפרטן:

6

7 "6. הוכיח התובע בהליך אזרחי לפי חוק זה אחד מאלה, חוקה שהנתבע פעל בניגוד להוראות סעיף
8 3, כל עוד לא הוכיח אחרת:

9 (1) הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות
10 במקום ציבורי, לאחר שבירר פרטים הנוגעים לעילות ההפליה המנויות בסעיף 3;

11

12 (3) הנתבע התנה הספקת מוצר או שירות ציבורי, כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקום
13 ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, בקיום תנאי
14 אשר לא נדרש ממי שאינם נמנים עם אותה קבוצה".

15

14. מספר פסקי דין כבר עסקו בחוק והביעו את כעסם על אותה הפלייה בשל חזות חיצונית
15 ונצטט מעט:

18

19 "זה המקום להעיר, כי המחוקק לא רואה הפליה לפי סעיף 3 לחוק מקום בו הדבר מתחייב מאופיו
20 וממהותו של המוצר, השרות הציבורי או המקום הציבורי (סעיף 3 (ד) (1) לחוק). כך היה, לו אותו
21 "שומר סף" היה איש במחון שתפקידו לסנן אלמנטים שליליים, כגון מסוממים, שיכורים, סוחרי סמים,
22 עברייני אלימות, נושאי נשק, כייסים וכיוצ"ב. במקרה זה, לא היתה מתקבלת מענה להפליה אסורה. לא
23 זו בלבד שזכותו של בעל מקום פרטי הפתוח לציבור לדאוג לצבור לקוחותיו אלא אף חובתו היא. ואולם
24 למרבה הצער, אין מדובר בסלקטור/ית שתפקידו המקצועי הוא לסנן אלמנטים שליליים המסכנים את
25 שלום הציבור, או מפריעים לו הפרעה ממשית, אלא תפקידו לסנן קהל שאיננו קולע לטעמו של קהל
26 היעד בעיקר בגלל חזותו החיצונית בלבד, ומבלי שירואיין או יתושאל במה עיסוקו...". בימ"ש בפרשת
27 גיא לוי (ת"א 1004/05 - גיא לוי נ' אסקו בר-מסעדה בע"מ ואח', תק-של 2006(4), 15208),

28

15. בפרשה נוספת (ת"א 47045/05 - טוקוב אריאל נ' אולטים עסקים בע"מ ואח' . תק-של
29 2006(3), 3875), ציינה כב' השופטת נועה גרוסמן כדלקמן:

30 "סיוןן שממרתו אינה ביטחון אישי, אלא העדפת סוג מסוים של אוכלוסיה, הוא פסול ואין להכיר בו.
31 זוהי רעה חולה שיש לגדוע מן החברה הישראלית, ולהוקיע בכל דרך".

32

33
34 כמו כן, יפים דברי בימ"ש בעניין קיבוץ מנשה (ע"א (חיפה) 3724/06 - קיבוץ רמות מנשה
35 ואח' נ' יצחק מזרחי . תק-מח 2008(1), 725):

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

1

2 "צבע עורו" של אדם, אינו יכול להיחשב בשום מקרה נתון מחייב לגבי כניסתו של אדם למועדון לצורך
3 בילוי, ועוד יש לומר בלשון חדה וברורה, אין הוא יכול לשמש אף לא ראשית ראייה, לגבי אופן
4 התנהלותו של אדם בתוך מועדון הריקודים. אין זו אלא דוגמא נוספת להפליה גנרית שיש לשרשה
5... הפליה כדוגמת זו פוגעת אנושות בכבוד האדם. אין לאדם שליטה על מינו ולא על צבע עורו או על
6 שלמות גופו. יכול אדם שיעשה בחייו כל שביכולתו כדי לרכוש חוכמה ודעת, להיות אדם טוב ומיטיב,
7 נוח לבריות וישר דעת, ולמרות האמור ידחה רק בשל אותו מאפיין שאין לו עליו שליטה, מאפיין גנטי
8 או אחר.. לכך נוסיף, כי ראוי לנו שנמנע ככל האפשר מלמייך בני אדם על בסיס רכיבים חיצוניים בלתי
9 רלוונטיים, שאולי "קלים" הם לצורך עריכת השוואה חיצונית, שמקורם בסטריאוטיפיים לא מבוססים,
10 אך הם מונעים יישומו של ערך השוויון, וממילא פוגעים בכבוד האדם".

11

12

כיצד יכול לכן מועדון להתגונן מפני תביעות לא הגיוניות?

13

(והתשובה, על ידי קביעת מדיניות מותרת וידועה מראש, ועמידה במדיניות זו)

14

15

16 17. תיתכן ותעלה שאלה, כיצד יכול מועדון להתגונן? אחרי ככלות הכל, יש זכות למועדון
17 לנסות לפתח לו קהל ייעד משלו, אנשים הרוצים להיות יחדיו דווקא, החובבים סוגי מוזיקה
18 ספציפיים וכן הלאה. לא כל האנשים נראים זהים וטעמיהם גם אינם זהים. האם נכריח כל
19 מועדון לקבל כל אחד? כך למשל בכל מקרה בו גובה המועדון דמי כניסה גבוהים, יש כאן "סינון"
20 של אלה שאין ידם משגת. האם נאמר כי יש כאן סינון אסור של בעלי יכולת? ישנם לעיתים
21 ערבים המיוחדים לבני מין אחד בלבד, האם נאמר כי יש כאן אפלייה? ישנם מקומות המיועדים
22 לסטודנטים, האם גם בכך יש אפלייה?

22

23

24 18. והתשובה היא כי אכן יכולה כל קבוצת אנשים הרוצה לבלות באופן מסויים לעשות כן.
25 סינון אפשרי עקרונית על פי סעיף 3(ד) לחוק. נוסח הסעיף הקובע הוא כי:

25

"אין רואים הפליה לפי סעיף זה -

26

(1) כאשר הדבר מתחייב מאופיו או ממדתו של המוצר, השירות הציבורי או המקום הציבורי".

27

28

29 19. כך למשל, מועדון פנויים פנויות יכול לבקש כי נשואים לא יבואו בשעריו, ואין הנשואים
30 יכולים לטעון להפלייה על רקע של "מעמד אישי". באותה צורה יכולים מועדונים בערבים
31 מסויים או בכלל להיות פתוחים לסטודנטים בלבד, זוגות בלבד, וכן הלאה. אלא שצריך כי
יתקיימו שלושה תנאים.

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

- 1
- 2 א. התנאים לא יהיו מפלים בעיקרם. דהיינו, לא יתכן שהמועדון יכריז מראש כי לא
- 3 יקבל נכים, אנשים עם מוגבליות אחרות, כאלו המשתייכים ללאום ו/או עדה אחרת,
- 4 וכן הלאה.
- 5 ב. הכללים יהיו ברורים ומפורסמים מראש. מחובתו של המקום, לדאוג כי הציבור הבא
- 6 בשעריו, יהיה מודע לתנאים הללו. קרי לא יהיה מצב שבו מגיע אדם ומבקש את
- 7 השירות ואז בדיעבד מסתבר לו כי איננו מתאים לכניסה.
- 8 ג. וכמובן, צריך לדאוג כי כללים אלו ייאכפו בקפדנות. לא ייתכן כי תהיה מגבלת גיל
- 9 כלשהי, אך יודעי ח"ן ומקורבים ייכנסו ללא יחס לכללים.
- 10
- 11 20. ואם אכן יפעל מועדון בהתאם לכללים אלו, הרי אין לו לחשוש. הכלל הברור הוא שתנאי
- 12 הסף אמורים להיות מוסברים ומובנים למבלה מראש. לא יתן מצב שבו הבחירה תיוותר בידי
- 13 "שומרת הסף", שבאופן שרירותי תבצע סינון ולא תאפשר כניסה.
- 14
- 15 21. נעיר גם שמן הראוי שתנאי הסף יפורסמו ככל האפשר. בעיתונות, באתר אינטרנט,
- 16 במקומון וכיוצ"ב. וכמובן, גם במקום עצמו. בהעדר פרסום כראוי, אין המקום רשאי שלא
- 17 להכניס את המבקשים להכנס ולטעון לפתע לכללי כניסה חדשים.
- 18
- 19 22. כאן ברצוננו להעלות הערה הקשורה לאלימות במועדונים. מפעם לפעם מועלית טענה כי
- 20 הסינון וההפלייה נועדים למנוע מאנשים מסוכנים ואלימים להכנס למועדונים. לכך יש שתי
- 21 תשובות עיקריות. ראשית, דווקא הסינון בצורתו כיום גורם לאלימות וכעס בין אלה הממורמרים
- 22 על שלא נמצאו ראויים להיכנס. אם יהיו קריטריונים ברורים, וכל צעיר יוכל לדעת מראש איזה
- 23 תנאים נדרשים ממנו באיזה מקום, דווקא צפויה הפחתת אלימות. שנית וחשוב יותר, לא ברור
- 24 כלל כי דווקא הסלקטורית היא זו המתאימה לכך. על כל אלים פוטנציאלי, ישנם בוודאי הרבה
- 25 מאוד אנשים ישרי דרך המבקשים להיכנס, שאין כל סיבה למנוע זאת מהם.
- 26
- 27 23. אשר לכן, ברור לנו המצב הקיים אותו ביקש החוק לפתור, ונשאר לנו רק לבדוק את
- 28 התאמת המקרה שלפנינו.
- 29
- 30

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

- 1
- 2 24. מר מור ארז (להלן: "התובע"), הינו כבן שלושים ואחת, ושותף בבעלות על מכבסה
- 3 במקצועו. בזמן האירוע יצא לבילוי עם רעייתו שהייתה בחודש השביעי להריונה. הנתבעת הינה
- 4 חברה בע"מ, שבבעלותה מועדון לילה בירושלים, בר בשם "אייזן" (להלן: "אייזן"). בשם הנתבעת
- 5 הגיעה לייצגה הגב' אפרתי תימור, מנהלת המקום.
- 6
- 7 25. בתאריך 2/8/07 בשעה 21:30 הגיע התובע בליווי רעייתו לאייזן על מנת לחגוג יום הולדת
- 8 עם עוד זוג חברים. לפנייהם הגיע למקום זוג חברים אחר שכבר נכנס פנימה והודיע להם (בטלפון
- 9 נייד) כי המקום ריק יחסית ויש עוד מקום רב.
- 10
- 11 26. התובע ואשתו המתונו עם הזוג הנוסף לשם כניסה כשמולם נמצאת מארחת המקום
- 12 שתפקידה לנתב את זרימת הנכנסים לאייזן. בשלב מסוים נכנס הזוג הנוסף אך התובע ואשתו לא
- 13 זכו להיכנס. כשביקשו שוב מהמארחת להיכנס, השיבה זאת כי המקום הוא למוזמנים בלבד
- 14 המופיעים ברשימה שבידה. זאת למרות ששני הזוגות האחרים נכנסו ללא בעיה.
- 15
- 16 27. לאחר זמן מה קצה נפשם של התובע ורעייתו, להמתין מחוץ לאייזן, עת חבריהם כבר
- 17 נכנסו. על כן, בשלב מסוים ובבושת פנים ואכזבה גדולה, נאלצו לעזוב את המקום, וחבריהם
- 18 עימם.
- 19

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

28. הנתבעת טענה טענות רבות מדוע יש לדחות את התביעה על הסף ונזכיר כמה מהן.
1. העדר עילה – בשל כך שהגיעו התובע וחבריו ללא הזמנה מראש, כפי הנהוג במקום.
 2. חוסר תום לב בהגשת התביעה – התובע לא ביצע פעולות טרם הגשת התביעה כגון, פניה לבעלי המקום, פניה לאחראים ובהעדר מכתב דרישה, טרם הגשת התביעה.
 3. תביעה קנטרנית וטורדנית – על אף בקשת התובע לחגוג אירוע רב משתתפים, לא טרח הוא להזמין מקום מראש, כמקובל. כל רצון התובע הוא להתעשר שלא כדין "על גב" הנתבעת.
 4. נזק ראיתי – טוענת הנתבעת כי, בהתנהלותו של התובע, בהגשת התביעה, גרם לנזק ראיתי לנתבעת, שתתקשה בהוכחת טענותיה.
29. הנתבעת מוסיפה כי, האייזון הינו מקום קטן, הפועל 4 פעמים בשבוע. בשל הביקוש הרב והצפיפות במקום, העבודה מתנהלת על בסיס רשימת מוזמנים. כמו כן, בכניסה לאייזון עומדת מארחת ולא "סלקטורית", בשל כך שאין במקום סלקציה. יתר על כן, לא נעשית במקום שום סוג של הפלייה מכל סיבה שהיא. לחילופין, טוענת הנתבעת שמניעת כניסתו של התובע ורעייתו נבעו מסיבות שונות אותן מונה בכתב הגנתה. סיבות בגינן, מניעת כניסתם של התובע ורעייתו הייתה עניינית (התפרע בכניסה, היה שתוי, נהג באופן לא ראוי כלפי המארחת וכיוצ"ב). לא רק זאת אלא שלטענת הנתבעת, דו"חות העבודה של המארחות ביום זה מוכיחים כי הבר לא היה פתוח עדיין שכן אלו עדיין לא החלו לעבוד בשעה הרלוונטית.
- ונשאר לנו להחליט בין הגרסאות השונות.
- והמסקנה – הנתבעת הפלתה גם הפלתה את התובע שלא כדין
30. לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מהופעתם לפני, אני קובע כי גרסתו של התובע עדיפה. התרשמתי מדברי התובע והנתבעת, כי אין זו הפעם הראשונה שהתובע מגיע לאייזון. כמו כן, התרשמתי כי, כניסתו ביתר הפעמים, נעדרה הזמנה מראש ובכל זאת הוא נכנס. יתר על כן, התובע הגיע עם שני זוגות נוספים, שגם לא הופיעו ברשימת המוזמנים, ובכל זאת, נכנסו למקום.
- למעשה יש כאן הטלת התנאי של "הימצאות ברשימת המוזמנים" כתנאי סף. זאת כאשר שני

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

1 הזוגות שהגיעו עם התובע ורעייתו, שלא עמדו בתנאי הסף, נכנסו. כבר דרישה זו שלא נדרשה
2 מאחרים מצביעה על הפליה מצד הנתבעת. מצב הדברים האמור גם תואם את מה שחשב עליו
3 המחוקק. הואיל וסעיף 6(3), קבע מצב ש"הנתבעת החנה...כניסה למקום ציבורי או מחן שירות במקום
4 ציבורי... בקיום חנאי אשר לא נדרש ממי שאינם נמנים עם אותה קבוצה".

5
6 31. בקצרה, לאחר ששמעתי את התובע ואת חברו שהעיד לטובתו, ברור לי חד-משמעית
7 כי הייתה כאן הפליה פסולה של התובע וכי כל הטענות של רשימת מוזמנים וטענות אחרות, הן
8 טענות שבדיעבד, אשר באו להצדיק את המעשה.

הפיצויים הראויים

9
10
11
12 32. גובה הפיצוי הראוי נתון בידי בית המשפט כאשר החוק מדבר על סכום של 50,000 ₪ ללא
13 הוכחת נזק (צמוד למדד אוקטובר 2000 כאשר כעת מדובר על סכום גבוה יותר).

14
15 33. התובע טען כי האירוע גרם לאשתו צער כה קשה עד שכעת מסרבת היא לצאת לבילויים.
16 קשה לבדוק טענה זו, וקשה בכלל לאמוד עוגמת נפש ובושה. אבל כבר למדונו חז"ל כי "נוח לו
17 לאדם שיפילוהו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים" (ברכות מ"ג ע"ב). והנה כאן, מולבנים פני
18 אנשים ברבים, וברבים ממש. וברוב המקרים ללא סיבה מוצדקת וללא שיש לאל ידם לעשות דבר
19 מה. לא רק זאת אלא שגם אם יוכלו לתבוע, לא יעשו זאת. אפילו במקרה שלפנינו מסרו לי שני
20 העדים כי הזוג השלישי ביכר שלא להופיע משום שהם מעוניינים להמשיך ולבלות במקום וברור
21 שאחרי תביעה שכזו לא יוכלו לעשות כן.

22
23 34. יש לקחת בחשבון כי המציאות הלא נוחה של הסלקציה והסינון לא תיעלם כנראה
24 מעצמה. רק על ידי נקיטת אמצעים תקיפים נגד מקומות הנוהגים כך, נוכל לשרשה. ברור
25 שמקומות העומדים בפני סכנה של תביעות נזק ענייניות מלקוחות שסורבו, יקחו זאת בחשבון
26 וישתדלו להתנהג כראוי. אשר לכן, יש חשיבות לפיצויים ברף הגבוה שלהם.

27
28 35. אשר על כן בשוקלי את כל השיקולים, הגעתי למסקנה שזה המקום לפסוק לתובע את
29 הסכום המקסימלי של הפיצויים שבסמכותו של בית משפט זה. קרי, 17,800 ₪.

בתי המשפט

תק 005059/07

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 07/05/2008

בפני: כב' השופט טננבוים אברהם

סוף דבר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

36. בעניין שלפנינו, עמדו לטובת התובע חזקות על פי דין. חזקות שניתנות לסתירה על ידי הנתבעת. בהעדר הוכחת הנתבעת ברמה הנדרשת, כדי לסתור החזקות האמורות. ועד מטעם התובע שחיזק טענותיו. על כן, מקבל אני את התביעה במלואה.

37. על פי החוק דנן, סכום הפיצוי המקסימאלי הינו 50,000 ₪. במקרה הנוכחי, עסקינן בתביעה קטנה, אשר בה ביקש התובע המקסימום הניתן בהליך זה, היינו, 17,800 ₪.

38. לנוכח האמור לעיל, תשלם הנתבעת את הסכום של 17,800 ₪, שישולם לתובע תוך 45 יום מהיום. לא ישולם ישא ריבית והצמדה עד לתשלום בפועל.

זכות בקשת רשות ערעור תוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין לבית משפט המחוזי .

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

ניתנה בלשכתי בהיעדר הצדדים היום יום רביעי 07 מאי 2008

אברהם נ. טננבוים
שופט